

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 2-3.

Het nu volgende onderwerp: de doop in de Heilige Geest en de vervulling met de Heilige Geest.

We lezen Hand. 1:1-8. *“Mijn eerste boek heb ik gemaakt, Teofilus, over al wat Jezus begonnen is te doen en te leren, tot de dag dat Hij werd opgenomen, nadat Hij aan de apostelen, die Hij had uitgekozen, door de Heilige Geest zijn bevelen had gegeven; aan wie Hij Zich ook na zijn lijden met vele kentekenen levend heeft vertoond, veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betreft. En terwijl Hij met hen aanzat, gebod Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader, die gij (zeide Hij) van Mij gehoord hebt. Want Johannes doopte met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze. Zij dan, die daar bijeengekomen waren, vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël? Hij zeide tot hen: Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft, maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde”.*

We hebben al gezien, hoe de Heilige Geest een Persoon is, hoe Hij de derde Persoon van de drieënige God is, hoe Hij de wonderbare plaatsvervanger van de Heer Jezus is en ook de Bruidswerver. Ook hebben we gezien, hoe Hij zich openbaart in de verschillende gedaanten, die verband houden met het werk, dat Hij doet. We spraken ook reeds over de vervulling met de Heilige Geest en dat deze iets geheel anders is als de doop in de Heilige Geest. We hebben gezien, hoe de vervulling met de Heilige Geest ook voor Pinksteren al bekend was.

Door de gehele Bijbel heen, ook in het Oude Testament, vinden we mensen, die met de Heilige Geest vervuld werden. We hebben gezien, dat er een wezenlijk verschil is in de vervulling met de Heilige Geest in het Oude Testament en de vervulling voor de Nieuw Testamentische gelovigen. Dit grote onderscheid zit hierin, dat we nu leven na het volbrachte werk van de Heer Jezus en dat de Nieuw Testamentische gelovige in de Heer Jezus een nieuwe schepping is en dat houdt verband met de uitstorting van de Heilige Geest.

We willen dit nu nader bekijken, want hierover is veel onkunde en daarom is er ook veel verwarring onder Gods kinderen. Het gaat dus nu hoofdzakelijk om drie verschillende benamingen: de doop in de Heilige Geest, de vervulling met de Heilige Geest en het ontvangen van de Heilige Geest.

We willen eerst spreken over *“de doop in de Heilige Geest”* en niet, zoals in onze vertaling ten onrechte staat *“de doop met de Heilige Geest”*, dit is absoluut foutief, want in de Griekse grondtekst staat duidelijk het woordje *“in”*.

Dit zien we ook bij de waterdoop, waar men dit ook verkeerd vertaald heeft; zo lezen we in **Marc. 1:5**, dat Johannes de Doper in de Jordaan doopte en deze vertaling is juist; dat kan ook niet anders. Maar enige verzen verder in **vers 8** gaat met dat zelfde woord *“in”* men het vertalen *“met”*. Johannes zegt: *“Ik heb u gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met de heilige Geest”*. Dit is dus pertinent foutief vertaald. Het moet zijn *“Ik heb u gedoopt in water, maar Hij zal u dopen in de Heilige Geest”*.

We willen u laten zien, dat het woordje *“met”* niet mogelijk is. Eerst beginnen we met de grote belangrijkheid van dit feit onder ogen te zien, dat *“de doop in de Heilige Geest”*, voordat de Heer Jezus verheerlijkt was, onbekend was.

Wel was het feit door God door middel van de profeten in het Oude Testament aangezegd, zoals we dat in **Joël** vinden. Maar in die grote heerlijkheid kon de Heilige Geest niet komen, zolang de Heer Jezus nog niet verheerlijkt was, zolang het werk Gods in de Heer Jezus door Zijn kruisdood en opstanding nog niet volbracht was, want God gaf Zijn Geest aan de Nieuwe Schepping en niet aan de oude, want dat is onmogelijk. De grote belangrijkheid van dit feit van de doop in de Heilige Geest, komt al direct naar voren in het begin van ieder der eerste vijf boeken van het Nieuwe Testament.

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 2-3.

In Matt. 3:11 zegt Johannes de Doper: *“Ik doop u (niet met maar) IN water tot bekering, maar Hij, die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben niet waardig Hem zijn schoenen na te dragen; die zal u dopen (niet met maar) IN de heilige Geest en met vuur”*. Deze verkeerde vertaling vinden we ook in Marc. 1:8, Luc. 3:16 en ook in Joh. 1:32-34, die steeds “met” zegt, maar daardoor toch de belangrijkheid van dit geweldige gebeuren niet doet uitkomen.

“En Johannes getuigde en zei: Ik heb aanschouwd, dat de Geest nederdaalde als een duif uit de hemel, en Hij bleef op Hem (op de Heer Jezus). En ik kende Hem niet, maar Hij (God, de vader), die mij gezonden had om te dopen in water, had tot mij gezegd: op Wie gij de Geest ziet neerdalen en op Hem blijven, deze is het, die in de Heilige Geest doopt”.

Wat een machtige uitspraak! God zegt *niet*: *“Op wie gij de Heilige Geest ziet neerdalen, is de Verlosser, de Zaligmaker, de Messias”*. Neen, God zegt: *“Die is het, die in de Heilige Geest doopt*.

Hier zien we het geweldig belangrijke van dit feit. Ook het vijfde boek van het Nieuwe Testament spreekt van dit feit. In Hand. 1:5 zegt de Heer Jezus: *“Want Johannes doopte (niet met maar) IN water, maar gij zult (niet met maar) IN de Heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze”*. Hieruit blijkt klaar en duidelijk, wat een geweldige gebeurtenis zou geschieden op de Pinksterdag in Jeruzalem wanneer zij allen IN de Heilige Geest gedoopt worden.

Ik wil u onder de aandacht brengen, dat, zoals Johannes de Doper door God zelf uitgezonden was *in* water te dopen, zo heeft God Zijn Zoon aangewezen als de Enige, die doopt in de Heilige Geest. De waterdoop, de doop der gelovigen, zoals we die prediken en verkondigen *in* de Heer Jezus, kan door verschillende dienstknechten Gods toegepast worden; maar de doop *in* de Heilige Geest doet alleen de Heer Jezus, de verhoogde Heer en pertinent geen enkele mens.

Nu wil ik u eerst met een eenvoudig voorbeeld het verschil aantonen tussen de vervulling met de Heilige Geest en de doop in de Heilige Geest. Als ik een fles heb, een soort vat, zoals ook onze lichamen vaten zijn. Iemand, die vervuld wordt met de Heilige Geest, daar komt het levende water Gods instromen tot hij geheel vol is, dan wordt het overstromen en het vat is dus gevuld.

God is geweldig groot en onmetelijk en ook Zijn Geest en waarmee zouden we dat kunnen vergelijken? Het best met die voor onze begrippen onmetelijke oceaan, die we hier op aarde kennen. We weten, dat bijna driekwart van deze aarde bedekt wordt door zeeën.

De grote of stille oceaan b.v. is onmetelijk groot, wijd en diep en bevat zoveel rijkdommen, die de mens nog lang niet heeft kunnen navorsen. Nu kan ik mijn fles vullen met water uit die onmetelijke oceaan. De fles is dan gevuld met oceaanwater; maar kan ik nu zeggen, dat de oceaan in die fles zit? Neen, natuurlijk niet, want er is maar een klein minuscuul deeltje van die oceaan in de fles.

Als een mens vervuld wordt met de Geest van God, wil dat zeggen, dat er een heel klein deel van het leven Gods in hem of haar gekomen is. Maar als ik die fles midden in de oceaan breng en die in de oceaan ondergaat, wat gaat er dan gebeuren?

Dan is de fles in de oceaan gekomen en dat is nu de doop in de Heilige Geest. Dat is iets geheel anders. Die fles is geheel opgenomen in die oceaan en is a.h.w. een deel van die oceaan geworden. Gaat u dat verstaan?

Dat die fles, (die open is) dan meteen vervuld moet zijn, is begrijpelijk. Hier hebben we een klein zwak voorbeeld van het verschil tussen de doop in de Heilige Geest, dat geweldige en de vervulling met de Heilige Geest. Houdt dit voor ogen, straks gaan we hier verder op in, want er is nog veel meer te zeggen.

Bijbelstudie Centrum
***“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen
en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”.***
deel 2-3.

Maar mag ik u eerst laten zien, hoe geweldig dit is? Door de doop in de Heilige Geest worden we ingebracht in God zelf, zoals die fles in de oceaan. We moeten ingebracht worden in God en opgenomen in God, want ook die fles wordt in de oceaan opgenomen.

Opgenomen in de Drieënige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, worden we een deel van Hem en zo krijgen we ook deel aan het Goddelijke Leven, aan de Goddelijke natuur, aan al de gaven en krachten en rijkdommen Gods. Die fles bezit dat niet uit zichzelf, maar heeft er deel aan gekregen, doordat hij in de oceaan werd opgenomen. Vandaag is er een valse lering, die zegt, dat een persoon alle gaven kan krijgen, zo is het echter niet. Men kan er deel aan krijgen, zolang men maar in Hem blijft.

Nu moeten we deze doop in de Heilige Geest nader gaan beschouwen, want hierover zijn veel verwarringen en dat komt, omdat de Gemeente in zijn geheel afgeweken is.

In de eerste Christen Gemeenten was daar geen verwarring over, maar de Gemeente is door de loop der eeuwen zo afgezaakt en heeft zoveel waarheden verwaarloosd, zodat de Heer de reformatie moest geven.

Een reformatie, die wel begon, maar na een tijd niet met reformatie eindigde, zoals sommigen denken. De eerste reformatoren waren dienstknechten, door de Heer gezonden; die de waarheid weer terug moesten brengen, allereerst: de rechtvaardigmaking door het geloof.

Maar daarna zond de Heer nieuwe dienstknechten, die de geloofsdoop weer in het licht moesten brengen. Daarna dienstknechten, die de heiligmaking in de Heer Jezus moesten prediken en daarna weer dienstknechten van de Heer Jezus, die de wederkomst van de Heer Jezus weer op de rechte plaats gingen zetten en daarna weer dienstknechten, die de boodschap van de geestesgaven en geestes krachten opnieuw gingen brengen.

En nog steeds is de Heer bezig Zijn Gemeente te reformeren tot zij aan het uiteindelijke doel komt. Dit gaat nog steeds door, maar omdat er niet genoeg vaders en leraars zijn, door God gezonden en gezalfden, is hierover veel verwarring.

Zoals reeds gezegd; er is ontzettend veel misverstand over het begrip ***“de doop in de Heilige Geest”***. Luister goed toe en neem uw Bijbel, opdat u ook hierin het licht van God mag ontvangen. We horen in onze dagen veel de vraag: ***“Bent u al gedoopt in de Heilige Geest”?***

Dat leest u in het Nieuwe Testament ***nergens***, want dat kan niet. De doop in de Heilige Geest staat niet in betrekking tot een afzonderlijk lid, maar staat in betrekking tot het Lichaam van de Heer Jezus, tot alle leden met elkaar.

Ik zal u uit de Schrift aantonen, dat, nadat de Heer Jezus verheerlijkt was geworden, dus nadat Hij het grote werk volbracht had van kruis en opstanding en God Hem verhoogd had, Hij de Heilige Geest, de belofte des Vaders, heeft uitgestort en dat die uitstorting, een doop in de Heilige Geest, maar tweemaal heeft plaats gevonden.

De eerste doop in de Heilige Geest vond plaats in **Hand. 2**. Hier vinden we, hoe de 120 tezamen vergaderd zijn in de opperzaal, om te wachten op de belofte des Vaders, zoals Jezus dit zegt in **Hand. 1:4-5**: ***“En terwijl Hij met hen aanzat, gebod Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader”***. Dat is immers die geweldige belofte, die alleen in de Heer Jezus vervuld kan worden ***“die gij (zeide Hij) van Mij gehoord hebt. Want Johannes doopte in water, maar gij zult in de Heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze”***.

De Heer spreekt hier dus, dat zij in de Heilige Geest gedoopt zullen worden en dat werd vervuld op de Pinksterdag, op het Joodse Pinksterfeest, zoals de Heer Jezus al de Joodse Hoogtijden zal vervullen. (lees en bestudeer de studie: Het grote Verlossingsplan van God)

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 2-3.

Dat vinden we dan in **Hand. 2**, waarvan we lezen - en wilt u dit vooral biddend lezen, want dan zult u het licht gaan zien - *“En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen. En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag”.*

Wat gebeurde daar? Daar gebeurde iets, dat van boven kwam, wat God al van te voren beloofd had, namelijk dat Hij Zijn Geest zou uitstorten. Daarom vestigt Petrus, vervuld zijnde met de Heilige Geest in **vers 17**, ook direct de aandacht op deze belofte: *“ En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees”.* Het is de volheid van God uit de hemel, die zich uitstortte op de 120 gelovigen uit de Joden.

Let u vooral goed op, wat de Bijbel zegt. Dit wordt nogmaals door Petrus bevestigd in **Hand. 2:32-33** *“Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn. Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is (dat moest eerst. Hij moest de eersteling van de nieuwe schepping worden, waardoor God Zijn Geest kon geven, die in de Heer Jezus, een nieuwe schepping is, in Zijn kruisdood aan het oude, om met Hem te verrijzen in nieuwheid des Levens, door de kracht van Gods Geest) en de belofte des Heilige Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij en ziet en hoort”.* Ja, zij hoorden het en zij zagen het. Het was als een geweldige gedreven wind, die op hen kwam.

Als ik wat glaasjes op tafel zou zetten en de één wat meer en de ander wat minder met water zou vullen, maak ik u duidelijk dat dit niets te maken heeft met de heerlijkheid, die op de Pinksterdag begon. Wat geschiedde op die Pinksterdag? Allen, die van de Heer Jezus waren zaten bij één. God goot de volheid van Zijn Geest over hen heen en ze werden niet alleen persoonlijk vervuld met de Heilige Geest, maar met elkander werden zij opgenomen in een Leven, dat is het machtige!

Nu kunnen we begrijpen, waartoe de doop in de Heilige Geest nodig was, allen zouden samengevoegd worden tot één wonderbare levensgemeenschap, of nog duidelijker, zij werden door één Geest gedoopt tot één Lichaam (organisme), elk lid werd ingevoegd in zijn plaats in het Lichaam van Christus, het Opstandingslichaam.

Om het nog duidelijker te zeggen: Door de wedergeboorte, door het geloof in de Heer Jezus, wordt men een lid van Zijn Lichaam, van Zijn Opstandingslichaam en door de doop in de Heilige Geest zijn al die leden samengevoegd tot een functionerend Lichaam. Is dat duidelijk?

De doop in de Heilige Geest is dus niet voor een enkele gelovige afzonderlijk, opdat die gelovige toegerust zou worden met bijzondere gaven en krachten; maar de doop in de Heilige Geest is dit, dat alle leden samengevoegd zijn in het volle leven Gods en in de Heer Jezus, zodat in hen samen alle Goddelijke gaven en krachten aanwezig zijn.

Terugziend naar het voorafgaande, moet ik er u nog wat anders bij zeggen. Natuurlijk is er onderscheid tussen de doop in het water en de doop in de Heilige Geest, maar ik bedoel nu iets anders. De doop in het water is toch zo, dat de gelovige in de Heer Jezus, die zich gehoorzaam laat dopen, in het water gaat om zich daar met de Heer Jezus te verenigen in dat, wat gelijk is aan Zijn dood, om dan met Hem uit het water op te staan in dat, wat gelijk is aan de opstanding in nieuwheid des levens.

Met andere woorden; de doop in het water is even een onderdompeling en dan ga je er weer uit. Maar de doop in de Heilige Geest duurt niet een ogenblik, maar is een blijvende toestand.

De Gemeente van de Heer Jezus is in de Heilige Geest. Zij is er op de Pinksterdag ingebracht en blijft er in als het Lichaam van Christus. Al deze feiten hebben hun afschaduwing in de typologie in het Oude Testament. Paulus zegt in **1 Cor. 10:1-2** *“Want ik stel er prijs op, broeders, dat gij weet, dat onze vaderen allen onder de wolk waren, allen door de zee heengingen, allen zich in Mozes lieten dopen, in de wolk en in de zee”.*

Bijbelstudie Centrum
**“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen
en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”.**
deel 2-3.

Hier is het goed vertaald, want men kon moeilijk zeggen “met” de wolk en “met” de zee. “Allen lieten zich in Mozes dopen (Mozes is hier het type van de Heer Jezus, de middelaar van het Oude Verbond) in de wolk en in de zee”.

De zee is hier het beeld van de waterdoop en de wolk het beeld van de Geestesdoop. Let u op, wat er in vers 1 staat: “Zij waren allen onder de wolk”. Zij liepen er niet even in en dan er weer uit, maar die wolk bleef over hen, overdag als een wolkkolom en ‘s nachts als een vuurkolom. Zij bleven dus in die wolk.

Dit is een afschaduwing. De zee gingen zij in en uit, maar de wolkkolom ging met hen mee. Wij worden wel gedoopt in water, maar gaan er weer uit; maar als we ingebracht worden in de Heilige Geest, dan blijven we daarin.

Daarom zegt Paulus tot de Gemeente in Rom 8:9 “Gij daar en tegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest”. Ja, zo is het sinds de Pinksterdag geworden, toen de Heilige Geest uitgestort werd op de 120 discipelen, die de eerste leden waren van het Lichaam van Christus en zij door die uitstorting met elkaar gedoopt werden tot één lichaam

Toen op diezelfde dag of daarna mensen tot bekering kwamen en zich lieten dopen, behoefde God niet wederom de Heilige Geest te geven, want het Lichaam is in de Geest gekomen en blijft in de Geest.

Allen, die daarna tot bekering en wedergeboorte komen en zich laten dopen, worden daardoor ingevoegd in dat Lichaam en ontvangen de Heilige Geest. Dat is dus wat anders, dan wat ons geleerd is, dat we ieder afzonderlijk gedoopt moeten worden met (in) de Heilige Geest, want er wordt niemand meer afzonderlijk gedoopt in de Heilige Geest; dat is een vals begrip.

We vinden ook nergens in het Nieuwe Testament het begrip of bevel: “Wordt gedoopt in de Heilige Geest”, of de vraag: “Zijt gij gedoopt in de Heilige Geest”? Dat zegt niet één van de apostelen. We vinden ook nergens staan: “Bidt om in de Heilige Geest gedoopt te worden”, want dat kan niet, omdat het Lichaam in de Heilige Geest gedoopt is.

Wij moeten ons echter laten invoegen in dat zelfde Lichaam. Wel staat er: “Hebt gij de Heilige Geest ontvangen”? Ontvangen is iets heel anders en dat is voor ieder persoonlijk. Als men de Heilige Geest ontvangt, is men vanzelf ingevoegd met de anderen in dat Lichaam.

Daarom lezen we wel het bevel: “Wordt vervuld met de Heilige Geest” (Ef. 5:18) en ook, dat zij baden “dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen” (Hand. 8:15). Maar er staat nergens meer over gedoopt worden met de Heilige Geest, omdat dit al gebeurd was.

Als men de Heilige Geest ontvangt, is men daarmee tegelijkertijd ook gedoopt in dat zelfde Lichaam en daaraan toegevoegd. Dat staat ook in Hand. 2:2 “En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag (de uitstorting) en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren; en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op een ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest”. Let u er wel op, dat hier niet staat: zij werden allen gedoopt in de Heilige Geest! Als Lichaam wel gedoopt, maar als lid vervuld.

Dat is iets geheel anders. Ieder lid moet vol van de Heilige Geest zijn en dan heeft hij van zelf deel aan de doop in de Heilige Geest. Als een lid de Heilige Geest ontvangt en vervuld wordt met Gods Geest, wordt hij daardoor ingevoegd in dat Lichaam en krijgt hij automatisch ook deel aan de doop; want dat is voor hem meteen de doop en hij krijgt daardoor deel aan de Goddelijke gaven, krachten en vooral aan de Goddelijke natuur, die daar in aanwezig is. Het is zo, dat we zelf ieder apart met bijzondere gaven uitgerust worden, maar wel als deel van dat Lichaam, dat gaat functioneren.

We gaan zien, dat tot nu toe vaak een verkeerde prediking is gebracht, door de verkondiging van de doop in de Heilige Geest voor ieder persoonlijk, waardoor men allerlei gaven en krachten ontvangt.

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 2-3.

Deze verkeerde prediking kan natuurlijk het gevolg zijn van onwetendheid, maar zoals ik mijzelf moest corrigeren door dieper inzicht door Gods Geest in Zijn Woord, zullen we moeten blijven bidden voor de andere predikers, omdat de vijand er steeds gebruik van maakt, om de mens altijd in het eigen middelpunt te houden.

We moeten goed weten, dat we een nieuwe schepping zijn, maar geen nieuw schepsel; een nieuwe schepping wil zeggen, dat het oude “ik” aan het kruis genageld is en daarmee afgerekend is, opdat we in de Heer Jezus samen de nieuwe Ik (Zijn Lichaam) zullen vormen.

Ik wil u verder nog op enige dingen wijzen. We hebben reeds gezien, dat op de Pinksterdag de Geest is uitgestort en zij allen tot één Lichaam gedoopt zijn, zodat elk lid, dat daarna toegevoegd wordt, ook wordt ingevoegd en niet gedoopt moet worden met de Heilige Geest, maar die Geest moet ontvangen.

In **Hand. 2:38** zegt Petrus, vervuld zijnde met de Heilige Geest: **“En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen (waterdoop - geloofsdoopt) op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heilige Geestes ontvangen”.** Voor ons persoonlijk is het een gave. Hebt u de Heilige Geest als een gave ontvangen?

Vers 39. **“Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, er toe roepen zal”.** Zo is de Nederlandse vertaling, maar in het Grieks staat: **“Zovelen, de Here, onze God, ertoe roepen zal”.** We worden er bij geroepen.

Waarbij? Bij dat Lichaam, om in te gaan en dan ook deel te krijgen aan de volheid des Geestes. Dan **vers 41** **“Zij dan, die zijn woord aanvaarden, lieten zich dopen (waterdoop - geloofsdoopt) en op die dag werden ongeveer drie duizend zielen toegevoegd”.**

Ja, waarbij toegevoegd? U leest helemaal niet, dat deze mensen de Heilige Geest ontvangen; maar toen zij zich lieten toevoegen, ontvingen zij de Heilige Geest, want het werd door de Heilige Geest bewerkt.

Ik wil u dit trachten duidelijk te maken. Niemand kan zichzelf doen wedergeboren worden, want dat is Gods werk. God roept de zondaar door middel van de verkondiging van het Evangelie van de Heer Jezus, het is de prediking van de Heer Jezus en die gekruisigd en opgestaan.

God roept en als we aan die roepstem Gods gehoor geven en gehoorzaam worden, betekent dit, dat we ons radicaal bekeren; dat we ons niet alleen afkeren van het oude maar ons toekeren tot God en de Heer Jezus en die aanvaarden en dat we daarna komen tot dat, wat gelijk is aan Zijn opstanding.

Als we dat met ons gehele hart waarachtig doen, geeft God daarop ook de wedergeboorte. God is getrouw en Hij verbindt Zich aan Zijn woord en Zijn beloften. We zien dit ook bij Naäman, de Syriër. God zegt tegen Naäman: **“Als je je zeven maal laat onderdompelen in de Jordaan, zal Ik je genezen van je melaatsheid”.**

Dat water was niet geneeskrachtig, maar toen Naäman dit in gehoorzaamheid deed, zelfs met tegenzin, was God verplicht te doen, wat Hij beloofd had en Hij genas hem, zodat zijn lichaam weer gezond werd als het lichaam van een kleine jongen; hij was dus bekeerd en wedergeboren, tenminste in de Oud Testamentische zin.

Als we ons waarachtig bekeren tot de Heer Jezus, zodat we niet meer voor onszelf willen leven, maar voor Hem, die Zijn leven voor ons gaf en wij ons in het geloof ook in Hem laten dopen, dan geeft God ook de wedergeboorte.

Nu weten we, dat dit alleen tot stand kan komen, doordat de Heer Jezus als laatste Adam stierf; of anders gezegd, dat in de Heer Jezus de zondaar mede gekruisigd en gestorven is en met de Heer Jezus ook mede opgewekt is als de Nieuwe Mens in nieuwheid des Levens.

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. **deel 2-3.**

Als nu de zondaar tot dit geloof in de Heer Jezus komt en Hij zo door God wedergeboren wordt, moet God dan opnieuw Zijn Zoon laten kruisigen en doen opstaan? Neen, dat is eenmaal gebeurd, maar dan krijgt de wedergeborene daar deel aan. Hij krijgt deel aan de Heer Jezus dood, begrafenis en opstanding en dan komt het wonder, dat hij door genade zeggen kan: ***“ik ben met Christus gekruisigd en opgestaan tot nieuw leven”.***

Als we dus wedergeboren zijn, zijn we kinderen van God; maar nu moeten we ons laten invoegen in het Lichaam van Christus en dat is een tweede stap. Toen we als zondaar de Heer Jezus aanvaardden, dat Hij voor ons gestorven en opgewekt was en in onze plaats ging staan, zo moeten we nu aanvaarden de nieuwe schepping in Hem (dat is Zijn Lichaam) en dat betekent, dat Hij mijn Hoofd is en dat alle gelovigen mijn medeleden zijn.

We moeten nu de Heer Jezus als Hoofd en Heer aanvaarden en verhogen en ons geheel onder Hem stellen en al de leden van het Lichaam mede eren. Wie dat aanvaart, ontvangt de Heilige Geest. Wie dus de Heer Jezus verhoogt als de hoogste Heer over zijn leven en daarbij erkent een nieuwe schepping te zijn (er staat immers: ***“zij gaven zich eerst aan Christus en toen ook aan elkander”***) en zich heeft laten invoegen in het Lichaam, krijgt ook deel aan de doop van dat Lichaam in de Heilige Geest.

Zo behoeft God ook niet meer opnieuw de Heilige Geest uit te storten, evenzo als de Heer Jezus niet opnieuw gekruisigd behoeft te worden en behoeft op te staan, maar door het geloof krijgen we daar deel aan.

Wat we dus in de eerste instantie van God ontvangen bij onze bekering, is de wedergeboorte. Dat kunnen we zelf niet doen. Dat doet God, als we ons waarachtig bekeren. Wat we in de tweede plaats ontvangen is de Heilige Geest, die we ons ook niet kunnen toe-eigenen. Maar als we gehoorzaam zijn en ons overgeven als een toebereid vat, vult Hij ons met de Heilige Geest. Halleluja!

De eerste vervulling na onze wedergeboorte of bij onze wedergeboorte (want dit kan bijna gelijktijdig, zoals bij Cornelius), is het ontvangen van de Heilige Geest. Bij de Oud Testamentische vervulling was de Heilige Geest tijdelijk bij hen of op hen, maar bij de Nieuw Testamentische vervulling na onze waarachtige bekering en wedergeboorte is de Heilige Geest meteen in ons gekomen en blijft in ons en zijn we een deel geworden van dat Lichaam.

Daarom lezen we in Handelingen, hoe nauwkeurig de Schrift is en dat er geen verwarring mogelijk is. In **Hand. 2:47-** lezen we: ***“en zij loofden God en stonden in de gunst bij het gehele volk. En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden”.*** “Aan de kring”, zegt onze vertaling, maar in het Grieks staat er: ***“En de Here voegde dagelijks aan hetzelfde”.*** Dat is het Lichaam.

Daarmee waren zij automatisch gedoopt in de Heilige Geest. In **Hand. 8** lezen we van de eerste Samaritanen. Philippus komt daar te Samaria en predikt de Heer Jezus. Dan komen deze mensen tot waarachtige bekering en laten zich dopen en nu lezen we in **vers 14**: ***“Toen nu de apostelen te Jeruzalem hoorden, dat Samaria het woord Gods had aanvaard, zonden zij tot hen Petrus en Johannes, die, daar aangekomen, voor hen baden dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen. Want deze was nog over niemand van hen gekomen”.***

Ja, op de Pinksterdag is de Heilige Geest uitgestort en nu moet Hij over ons komen en krijgen we er deel aan, ***“over ons komen”***, dan gaan we er ook in onder en hebben wij ook deel aan die wonderbare doop des Geestes, evenals wij ook door het geloof deel krijgen aan de Heer Jezus kruis en opstanding.

Wat staat er in **vers 17** ***“Toen legden zij hun de handen op en zij werden gedoopt”?*** **Neen, dat staat er niet!** ***“en zij ontvingen de Heilige Geest”.*** Zij werden vervult en Hij kwam in hen en nu waren zij opgenomen in het geheel. Wat heerlijk!

In **Hand. 9** lezen we van de bekering van Saulus. **Vers 17** ***“En Ananias ging heen en kwam in het huis, en hij legde hem de handen op en zeide: Saulus, broeder, de Here heeft mij gezonden, Jezus, die u versche-***

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 2-3.

nen is op de weg, waarlangs gij gekomen zijt (Saulus had de Heer Jezus ontmoet, blind geworden en wat moest er nu gebeuren?), *opdat gij weer zoudt zien en met de Heilige Geest* (gedoopt worden? Neen!) vervuld worden”.

Zo kreeg hij daarbij deel aan die doop. Mag ik het nog eens herhalen: als Lichaam zijn we gedoopt, maar als leden ontvangen we de Heilige Geest en worden vervuld en moeten vervuld blijven. Daarom staat er ook in **Hand. 2:4** *“en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest”*.

Toch heeft God een tweede uitstorting van de Heilige Geest moeten geven en daarbij dus ook een tweede doop. Maar dit is een heel bijzonder geval, dat God zo handelen moest, omdat door alle eeuwen heen in het Jodendom, a.h.w. het besef was ingeboren, dat zij het uitverkoren volk waren.

De wedergeboren Israëlieten nu, waaruit de eerste Gemeente bestond, konden het daarom niet vatten, dat dit zelfde heil ook voor de heidenen was bestemd.

In **Hand. 10:45b** is de enige plaats, naast **Hand. 2:33b**, waar sprake is van een uitstorting van de Heilige Geest. m.a.w. van de doop des Geestes. De Heilige Geest viel daar op hen, zoals Hij uitgestort was op

de Pinksterdag. In **vers 44-46** lezen we *“viel de Heilige Geest op allen, die het woord hoorden. En al de gelovigen uit de besnijdenis* (de Joden), *die met Petrus waren meegekomen, stonden verbaasd, dat de gave van de Heilige Geest* (de Goddelijke gave van het ontvangen van de Heilige Geest) *ook over de heidenen was uitgestort, want zij hoorden hen spreken in tongen en God groot maken”*. (**vers 47b**) *“die evenals wij de Heilige Geest hebben ontvangen”*.

Petrus moest zeggen (**Hand. 11:15**), toen hij zich voor de andere gelovigen in Jeruzalem moest verantwoorden, omdat hij als Jood zo maar in het huis van een heiden gegaan was: *“En toen ik begonnen was te spreken, viel de Heilige Geest op hen, evenals in het begin ook op ons”*. Dus op dezelfde wijze als op de Pinksterdag, werd de Heilige Geest ook daar uitgestort en daarmee heeft God de gelovigen uit de Joden, die de Heer Jezus aanvaard hadden en gelovigen uit de heidenen, samen in één Geest gedoopt.

Het is merkwaardig in dit verband, dat op het Joodse Pinksterfeest in het Oude Testament, dat door God is ingesteld en door de Heer Jezus vervuld is, de Joodse Hogepriester op de Pinksterdag twee broden moest nemen en deze beiden bewegen voor het aangezicht van God.

Deze twee broden zijn het beeld waardoor God en de Heer Jezus, die de waarachtige Hogepriester is, voeding geven aan de wereld. Het is het beeld van de Gemeente uit de heidenen en de Gemeente uit Israël, die tezamen in de hand van de grote Hogepriester zullen zijn en daarom zal er nog een derde uitstorting van de Heilige Geest moeten komen op Israël.

Dan gaat Joël pas in vervulling. Dan komt er een machtige uitstorting van de Heilige Geest, want Joël is tot op dit ogenblik slechts ten dele vervuld; want Joël zegt, dat als de Geest uitgestort wordt op alle vlees, dat er ook tekenen zullen zijn in zon, maan en op de aarde, ja, dat is het laatste.

Ter aanvulling lezen we in **Hand. 19:2**, dat Paulus, toen hij in Efeze kwam, de vraag stelde: *“Hebt gij de Heilige Geest ontvangen, toen gij tot geloof kwam?”* Maar hij vroeg niet: *“Zijt gij gedoopt in de Heilige Geest?”*

Zo zien we dus, dat de doop in de Heilige Geest slechts tweemaal is geschied en heel iets anders is, dan het ontvangen van of vervuld worden met de Heilige Geest. Het is dat geweldige nieuwe, dat God alleen, na het volbrachte werk van de Heer Jezus op het kruis, kon geven aan Zijn nieuwe schepping.

Nu willen we een start maken om met elkaar te spreken over de namen van de Heilige Geest en Zijn wezen en wat daar direct mee verband houdt, n.l. hoe we de Heilige Geest kunnen bedroeven.

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 2-3.

In Ef. 4:30 lezen we *“En bedroeft de Heilige Geest niet, door wie gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing”*. Het is heerlijk, dat God ons met de Heilige Geest verzegeld heeft. Hier hebben we weer een bijzondere uitdrukking, die zeggen wil, dat iedereen die waarachtig de Heer Jezus toebehoort, door volkomen overgave aan Hem en zich met Hem één weet, die is verzegeld met de Heilige Geest.

Dit heeft dus niets te maken met het ontvangen van de Heilige Geest en het daardoor deel krijgen aan de doop in het Lichaam. Ieder waarachtig geborene is verzegeld. Wat betekent dat ?

Paulus moet hier door de Heilige Geest een beeld nemen vanuit het dagelijkse leven, dat de Efeziërs goed kenden. Efeze was een grote stad, een handelscentrum, maar het was tevens het centrum van de afgodendienst, in het bijzonder de Artemis dienst.

Het was een stad met geweldig handelsverkeer en omdat zij aan de zee lag en een goede haven had, was zij het centrum van een druk transitoverkeer, van dure houtsoorten uit de Libanon, voor Indië en andere streken. De grote houtkopers kochten daar hun kostbare boomstammen, die dan met hun zegel gewaarmerkt werden om per scheepslading te gelegener tijd overgebracht te worden naar hun bestemming.

Dit beeld neemt Paulus door de Heilige Geest weer over voor de Gemeente. Ieder mens, die de Heer Jezus waarachtig aanneemt, zich aan Hem uitlevert en gered en verlost is, die is gekocht door het dierbaar bloed van het Lam en is Zijn eigendom; dan drukt God door de Heilige Geest de naam van de Heer Jezus in hem af.

Inderdaad we zijn verzegeld, wat niet aan de buitenkant gezien wordt; maar de engelen zien het wel, zij weten precies, wie een waarachtig kind van God is en wie een naam Christen is. Want een naam Christen heeft het zegel niet.

Dat is dus niet het ontvangen van de Heilige Geest, want dat is een onderpand van de verkregen belofte. Dat is heel iets anders, daarin heeft God een deel van Zichzelf aan ons gegeven; maar de verzegeling is, dat de Heilige Geest de naam van de Heer Jezus in ons gebracht heeft, dat is de Heer Jezus in ons.

We zien dus, dat niet door het ontvangen van de Heilige Geest, maar doordat we gekocht zijn door Zijn bloed, we de Heer Jezus toebehoren en het ontvangen van de Heilige Geest is een heerlijk gevolg daarvan, dat voor ieder kind van God mogelijk is, als het zich er voor openstelt.

Nu zegt Paulus: *“En bedroeft de Heilige geest niet, door welke gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing”*. Zoals die houtvloten verzegeld en bestemd waren voor de waarachtige koper, maar wachten moesten tot zij overgebracht werden naar de woonplaats van de koper; zo liggen wij hier a.h.w. te wachten, verzegeld en wel tot de dag der verlossing. Dan worden we n.l. vervoerd en zo zien we, dat de Gemeente niet bestemd is voor deze wereld, maar voor de eeuwigheid, voor het Vaderhuis.

Paulus zegt dus: *“Bedroeft de Heilige Geest niet”*. Wat is dat eigenlijk de Heilige Geest bedroeven? Op zich zelf is dat natuurlijk niet mooi en toch, hoe wonderbaar is het, want wat wil dat woord *“bedroeven”* zeggen?

Iemand die mij volmaakt onverschillig is, kan mij nooit bedroeven. Ik kan mij hoogstens aan zo iemand ergeren. Maar als iemand, die mij lief en dierbaar is, verkeerde dingen doet en verkeerd handelt, doet dat mij pijn. Bedroeven duidt dus op een liefdesverhouding, een liefdesgemeenschap en dat is het heerlijke, dat Gods Geest met het kind van God, dus ook met heel de Gemeente, in een liefdesgemeenschap staat.

God heeft ons zo wonderbaar lief, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft. De Heer Jezus, Gods Zoon, heeft ons zo lief, dat Hij Zijn leven heeft willen geven in een verschrikkelijke, smadelijke dood des

Bijbelstudie Centrum
**“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen
en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”.**
deel 2-3.

kruises, verlaten van God. En de Heilige Geest is het wezen van God, de Vader en van God de Zoon, die ons ook lief heeft met een onuitputtelijke liefde. Die Geest heeft nu woning in ons gemaakt en heeft ons zo lief, dat, als we tegen Zijn wezen ingaan en handelen, we Hem bedroeven.

Nu moet ik u op nog iets anders wijzen. Het is zo, dat het wezen of de natuur van de Heilige Geest het wezen van God Zelf is, het is de Goddelijke natuur, het wezen van de Vader en van de Zoon. Willen we het wezen van de Heilige Geest goed leren kennen, dan moeten we Hem leren kennen in de verschillende namen die Hij draagt.

We kunnen een persoon of een ding een naam geven, die helemaal niet bij het wezen er van past; maar als God een naam geeft, wil dat zeggen, dat die naam het wezen uitdrukt, hoewel we de persoonlijke naam van de Heilige Geest niet kennen, (dat is immers de naam, die verborgen is, zoals ook de naam van de Vader verborgen is in de naam van de Heer Jezus) heeft Hij toch vele bijnamen, die Zijn wezen uitdrukken. We vinden vele van deze namen in de Schrift, maar we zullen ons beperken tot een twaalfstal te noemen.

In deze twaalf namen, die de Heilige Geest draagt, vinden we dus Zijn wezen, Zijn natuur uitgedrukt en dat is Gods natuur. Maar als de kinderen Gods tegen deze natuur in gaan handelen, dan kan het niet anders of zij bedroeven de Heilige Geest.

De Heilige Geest van Zijn kant moet zich dan van hen a.h.w. distantiëren, want met dezulken kan Hij geen gemeenschap hebben, omdat Gods Geest geen gemeenschap kan hebben met dingen, die zondig zijn. Maar toch verlaat de Heilige Geest het kind van God niet, want Hij woont in hem eeuwig. Wat moet de Heilige Geest dan doen? Hij zal Zich moeten terugtrekken in het kind van God. Hij moet a.h.w. Zich in een diep hoekje terugtrekken. Dat is heel erg!

Dan kan dat kind van God ook geen ware vrede en blijdschap hebben, want de harmonie in hem is verbroken. Als de Heilige Geest zich in een kind van God moet terugtrekken dan zien we meteen, dat die persoon ook nooit vervuld kan geweest zijn met de Heilige Geest, want vervuld zijn wil zeggen, dat de Heilige Geest ruimte heeft, ons geheel vervult met Zijn wezen, d.w.z. dat Hij geheel onze geest, onze ziel en zelfs ook ons lichaam vervult, zodat Hij ieder levensterrein van ons doordrenkt met Zichzelf, zodat ook ons gedachtenleven, ons verstands- en gevoelsleven, ons begeerteleven enz. doordrenkt en vervult is met de Geest van God en door Hem verlicht wordt.

Maar als men tegen Zijn wezen ingaat, dan moet Hij zich terugtrekken, omdat Hij geen gemeenschap met ongerechtigheid kan hebben. Dat is wat Paulus bedoelt, als hij zegt **“bedroef de Heilige Geest niet”**, en daarom zegt hij ook in **vers 17 “Dit zeg ik dan en betuig ik de Here, dat gij niet langer moogt wandelen, zoals de heidenen wandelen”**.

We hebben dus een nieuwe levenswandel, n.l. een wandel in en door de Heilige Geest, Waar we als kinderen Gods leven in de Heilige Geest, moeten we nu ook het spoor houden en wandelen door de Heilige Geest. Dat is in de praktijk van iedere dag, daar gaat het nu om .

Het bedroeven van de Heilige Geest is ook direct verbonden aan het feit, dat we dan ook niet vervuld kunnen zijn met de Heilige Geest; dat geldt zowel voor gelovigen in de Heer Jezus, die nog nooit vervuld geweest zijn, als ook voor hen, die de Heilige Geest ontvangen hebben en misschien meerdere malen vervuld geweest zijn, maar het nu niet meer zijn, omdat zij Gods Geest bedroefden en Hij zich heeft moeten terugtrekken in hen.

Nu is het natuurlijk niet zo, dat we eerst volmaakt de natuur van Gods Geest zouden moeten hebben, alvorens Hem te kunnen ontvangen in al Zijn volheid, dan zouden we de zaak precies omdraaien. Dank God, dat we reeds verzegeld zijn met de Heilige Geest en Hem ook hebben ontvangen, toen we door Hem werden wedergeboren en dat we weten, dat in de oude mens, in ons vlees, geen goed woont, dat deze vleselijke natuur geheel tegenover de natuur van God staat en vijandschap is tegen God.

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. **deel 2-3.**

Wat is nu het geval? Als ik mijn oude natuur niet wil behouden, hem wil afleggen en in de dood van de Heer Jezus wil brengen, dan kan ik van Gods Geest vervuld zijn. Er is dus geen kwestie, dat ik dit eerst geheel bereikt moet hebben, maar het is alleen een kwestie, of ik alles wil afleggen, wat de Heilige Geest zou kunnen bedroeven.

“Heer, ik wil niet naar mijn vlees handelen, maar ik wil mij naar u richten”. Als dit onze geestesinstelling is, dan bedroeven we de Heilige Geest niet, maar dan komt Hij met Zijn kracht over ons, opdat we overwinning zouden krijgen over het vlees, dat is onze oude natuur.

Tot zover, volgende week gaan we hiermee verder.

De Heer Zegene u, Amen.